Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

13. září 2016 *

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška zvukové ochranné známky — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“

Ve věci T-408/15,

Globo Comunicação e Participações S/A, se sídlem v Rio de Janeiro (Brazílie), zastoupená E. Gaspar a M.-E. De Moro-Giafferri, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. května 2015 (věc R 2945/2014-5), týkajícímu se přihlášky zvukové ochranné známky jako ochranné známky Evropské unie,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro (zpravodajka), předsedkyně, S. Gervasoni a L. Madise, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 24. července 2015,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 5. října 2015,

po jednání konaném dne 15. března 2016,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 28. dubna 2014 podala žalobkyně, společnost Globo Comunicação e Participações S/A, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je zvukové označení, jež je graficky znázorněno níže:

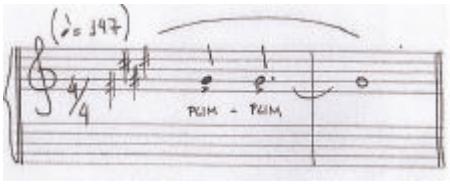

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají po omezení, ke kterému došlo v průběhu řízení před EUIPO, do tříd 9, 16, 38 a 41 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

— třída 9: „Magnetické záznamové nosiče; akustické disky; kompaktní disky, DVD a další digitální záznamové nosiče; software; aplikace pro tablety a smartphony“;

— třída 16: „Papír; kartón (surovina, polotovar nebo pro papírenské výrobky); tiskoviny; materiály pro vázání knih; fotografie; papírenské výrobky; lepicí pásky pro kancelářské účely a použití v domácnosti; potřeby pro umělce; štětce; psací stroje a kancelářské potřeby (kromě nábytku); učební nebo vzdělávací pomůcky (kromě přístrojů); tašky, sáčky a fólie na balení z umělé hmoty; tiskařské typy; šablony, publikace; knihy, časopisy“;

— třída 38: „Služby televizního vysílání“;

— třída 41: „Vzdělávání; odborné vzdělávání; zábava; sportovní a kulturní aktivity; služby zábavy ve formě televizních pořadů; produkce televizních a zábavních pořadů [; s]lužby zábavy, a sice televizní pořady v oblasti zpráv, vzdělávání, sportu, komedie, ve formě seriálů; varietních pořadů; produkce televizních pořadů; produkce internetové zábavy“.

4 Dopisem ze dne 15. května 2014 informoval průzkumový referent žalobkyni, že přihlašovaná ochranná známka nemůže být předmětem zápisu z důvodu, že nesplňuje podmínky uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Zejména uvedl, že tato ochranná známka sestává z jednoduchého a všedního zvonění a nemůže být vnímána jako označení obchodního původu výrobků. Průzkumový referent tedy vyzval žalobkyni, aby ve lhůtě dvou měsíců předložila své vyjádření.

5 Dopisem ze dne 11. července 2014 žalobkyně v podstatě odpověděla, že přihlašovaná ochranná známka je sice krátká, není však jednoduchá, ale je třeba ji považovat za krátkou melodii, která bude vnímána jako označení odkazující na její výrobky a služby.

6 Rozhodnutím ze dne 19. září 2014 průzkumový referent tuto přihlášku zamítl s tím, že na přihlašovanou ochrannou známku se uplatní důvod pro zamítnutí uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož postrádá rozlišovací způsobilost.

7 Dne 19. listopadu 2014 podala žalobkyně u EUIPO proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

8 Rozhodnutím ze dne 18. května 2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“) pátý odvolací senát EUIPO zamítl odvolání, pokud jde o údajnou rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky ve vztahu k čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, a dále vrátil průzkumovému referentovi přezkum otázky vznesené žalobkyní ohledně rozlišovací způsobilosti uvedené ochranné známky získané užíváním s ohledem na čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení, pokud jde o služby televizního vysílání spadající do třídy 38 a služby zábavy spadající do třídy 41.

9 Odvolací senát v bodě 17 napadeného rozhodnutí konstatoval, že dotčené výrobky a služby byly určeny jak široké veřejnosti, tak odborníkům, takže úroveň pozornosti se pohybovala od běžné po vysokou.

10 Odvolací senát v bodech 18 a 19 napadeného rozhodnutí uvedl, že k tomu, aby přihlašovaná ochranná známka mohla spotřebiteli označovat obchodní původ dotčených výrobků a služeb, musí mít vlastnosti, které spotřebiteli umožní snadno si ji zapamatovat. Ačkoli není nezbytné, aby označení bylo originální nebo fantazijní, nic to nemění na tom, že nesmí být všední nebo zcela triviální.

11 Odvolací senát v bodě 20 napadeného rozhodnutí doplnil, že ochranná známka představovaná zvuky připomínajícími zvonění by mohla plnit identifikační funkci pouze tehdy, pokud by obsahovala prvky takové povahy, které by ji individualizovaly ve vztahu k jiným ochranným známkám. V tomto případě přitom odvolací senát v bodě 21 téhož rozhodnutí konstatoval, že přihlašovaná ochranná známka je tvořena zcela všedním opakováním zvuku, který připomíná zvonění, a to navzdory skutečnosti, že ochranná známka sestává z notové osnovy s houslovým klíčem v tempu 147 čtvrťových not za minutu s opakováním dvou not gis. Odvolací senát v bodě 22 napadeného rozhodnutí usoudil, že tyto malé odchylky ve vztahu ke klasické formě zvonění nemohou postačovat k vyvrácení výhrady vycházející z čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, neboť by mohly cílovému spotřebiteli uniknout, a v bodě 23 tohoto rozhodnutí měl za to, že je rovněž nesprávné tvrzení, že přihlašovaná ochranná známka vykazuje zvláštní a četné prvky, jichž si cílový spotřebitel okamžitě povšimne.

12 Odvolací senát měl v bodě 24 napadeného rozhodnutí za to, že ochrannou známku představuje velmi jednoduchý zvukový motiv, a to v zásadě všední a obvyklé zvonění, jehož si obecně cílový spotřebitel nepovšimne a nezapamatuje si jej.

13 Odvolací senát tedy v bodě 28 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu ke všem výrobkům a službám uvedeným v přihlášce k zápisu.

14 Po napadeném rozhodnutí žalobkyně dne 22. července 2015 přistoupila k novému omezení, a to tak, že odstranila „[m]agnetické záznamové nosiče, akustické disky; kompaktní disky“ spadající do třídy 9 a dále všechny výrobky spadající do třídy 16.

15 Seznam výrobků a služeb, na které se vztahuje přihláška ochranné známky je tedy ve stadiu žaloby následující:

— třída 9: „DVD a další digitální záznamové nosiče; software; aplikace pro tablety a smartphony“;

— třída 38: „Služby televizního vysílání“;

— třída 41: „Vzdělávání; odborné vzdělávání; zábava; sportovní a kulturní aktivity; služby zábavy ve formě televizních pořadů; produkce televizních a zábavních pořadů [; s]lužby zábavy, a sice televizní pořady v oblasti zpráv, vzdělávání, sportu, komedie, ve formě seriálů; varietních pořadů; produkce televizních pořadů; produkce internetové zábavy“.

Návrhová žádání účastníků řízení

16 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

— konstatoval, že přihlašovaná ochranná známka je platná pro označení seznamu výrobků a služeb, jak jsou uvedeny v bodě 15 výše;

— zčásti zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítlo přihlášku ochranné známky na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

17 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti dokumentů předložených poprvé před Tribunálem

18 EUIPO namítá nepřípustnost příloh žaloby A 29, A 29a, A 29b, A 50, A 51a, A 52, A 52a, A 53, A 53a, A 54, A 54a, A 55, A 55a, A 56, A 56a, A 57, A 58, A 58a, A 59, A 59a, A 60 a A 60a, jelikož nebyly předloženy v rámci správního řízení.

19 V tomto ohledu je třeba připomenout, že cílem žaloby podané k Tribunálu je přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů EUIPO ve smyslu článku 65 nařízení č. 207/2009. Úkolem Tribunálu tedy není znovu přezkoumávat skutkové okolnosti ve světle důkazů předložených poprvé před Tribunálem [rozsudky ze dne 18. prosince 2008, Les Éditions Albert René v. OHIM, C-16/06 P, EU:C:2008:739, body 136 a 138, a ze dne 10. listopadu 2004, Storck v. OHIM (Tvar bonbónu), T-396/02, EU:T:2004:329, bod 24].

20 Je tudíž třeba upřesnit, že přezkum legality napadeného rozhodnutí bude proveden pouze ve vztahu ke skutečnostem, které byly sděleny ve správním řízení a které jsou obsaženy ve spise EUIPO [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2014, Łaszkiewicz v. OHIM – Capital Safety Group EMEA (PROTEKT), T-576/12, nezveřejněný, EU:T:2014:667, bod 25].

K věci samé

21 Na podporu své žaloby žalobkyně vznáší dva žalobní důvody, přičemž první vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a druhý z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti poskytnout odůvodnění

22 Žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že porušil svou povinnost uvést odůvodnění, která je obsažena v článku 75 nařízení č. 207/2009, tím, že nepřezkoumal rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky ve vztahu ke každému z výrobků a služeb, na které se vztahuje uvedená přihláška, což konkrétněji rozvedla na jednání.

23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že povinnost EUIPO odůvodnit zamítnutí zápisu ochranné známky ve vztahu ke každému z výrobků nebo služeb, pro které je tento zápis požadován, vyplývá rovněž ze základního požadavku, že každé rozhodnutí EUIPO, kterým se odmítá poskytnutí práva přiznaného unijním právem, může být podrobeno soudnímu přezkumu, jehož cílem je zajistit účinnou ochranu tohoto práva, a který se proto musí týkat legality důvodů (viz obdobně rozsudek ze dne 15. února 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, bod 36 a citovaná judikatura).

24 Nicméně pokud je stejný důvod pro zamítnutí namítán vůči určité kategorii nebo skupině výrobků či služeb, může se EUIPO omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 11. prosince 2014, FTI Touristik v. OHIM, C-253/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2445, bod 48; viz obdobně rovněž rozsudek ze dne 15. února 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, bod 37).

25 V tomto ohledu se odvolací senát může omezit na souhrnné odůvodnění, když je důvod pro zamítnutí namítán proti kategorii nebo skupině výrobků nebo služeb, které mezi sebou mají dostatečně přímou a konkrétní vazbu, takže tvoří dostatečně stejnorodou kategorii nebo skupinu výrobků nebo služeb [rozsudky ze dne 2. dubna 2009, Zuffa v. OHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), T-118/06, EU:T:2009:100, bod 28, a ze dne 23. září 2015, Reed Exhibitions v. OHIM (INFOSECURITY), T-633/13, nezveřejněný, EU:T:2015:674, bod 46; v tomto smyslu viz rovněž usnesení ze dne 11. prosince 2014, FTI Touristik v. OHIM, C-253/14 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2445, bod 48].

26 V projednávané věci je třeba na straně jedné konstatovat, že odvolací senát uplatnil tentýž důvod pro zamítnutí vůči všem výrobkům a službám, pro něž byl zamítnut zápis přihlašované ochranné známky, a to všednost označení ve vztahu k výrobkům nebo službám, které by mohly či nemohly být spojovány se zvoněním telefonu nebo budíku, a skutečnost, že je obtížně představitelné použití zvukové ochranné známky ve vztahu k tichým výrobkům (viz body 26 a 27 napadeného rozhodnutí).

27 Na straně druhé existuje, jak správně zdůraznil EUIPO, dostatečně přímá a konkrétní vazba mezi dotčenými výrobky a službami, které představují nosiče pro přenos informací elektronickou formou („DVD a další digitální záznamové nosiče; software; aplikace pro tablety a smartphony“, spadající do třídy 9; „produkce internetové zábavy“, spadající do třídy 41), ústní formou („[v]zdělávání; odborné vzdělávání“, spadající do třídy 41) nebo prostřednictvím televizního vysílání („[s]lužby televizního vysílání“, spadající do třídy 38; „zábava; sportovní a kulturní aktivity; služby zábavy ve formě televizních pořadů; produkce televizních a zábavních pořadů [; s]lužby zábavy, a sice televizní pořady v oblasti zpráv, vzdělávání, sportu, komedie, ve formě seriálů; varietních pořadů; produkce televizních pořadů“, spadající do třídy 41) (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. září 2015, INFOSECURITY, T-633/13, nezveřejněný, EU:T:2015:674, bod 47).

28 Za těchto okolností je třeba mít za to, že odvolací senát mohl poté, co provedl souhrnný přezkum týkající se všech dotčených výrobků a služeb, dospět k jedinému závěru vycházejícímu z téhož důvodu pro zamítnutí ve vztahu ke všem dotčeným výrobkům a službám, aniž by porušil svou povinnost poskytnout odůvodnění.

29 Ze souhrnu předchozích úvah vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

30 V rámci druhého žalobního důvodu bude ještě třeba ověřit, zda se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení tím, že usoudil, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu ke všem dotčeným výrobkům a službám.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

31 Žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že se dopustil nesprávného posouzení ohledně rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky tím, že zamítl zápis této ochranné známky na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Žalobkyně má za to, že v rámci přezkumu jejich rozlišovací způsobilosti by zvukové ochranné známky měly podléhat stejným kritériím jako slovní nebo obrazové ochranné známky, a v podstatě tvrdí, že krátká délka zvukové ochranné známky by jí neměla odnímat její rozlišovací způsobilost a že uvedená ochranná známka je sice krátká, není však jednoduchá, ale vyznačuje se sekvencí not vedoucí k opakování specifického zvuku, jenž se při opakování prodlužuje, což ji činí snadněji identifikovatelnou a zapamatovatelnou pro spotřebitele. Doplňuje, že přihlašovaná ochranná známka je tvořena zvukovou znělkou, která není ani běžná, ani obvyklá.

32 Zaprvé je třeba připomenout, že zvuková označení nejsou svou povahou nevhodná k odlišení výrobků nebo služeb jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiného podniku (viz obdobně rozsudek ze dne 27. listopadu 2003, Shield Mark, C-283/01, EU:C:2003:641, bod 36).

33 Za těchto podmínek musí být článek 4 nařízení č. 207/2009 vykládán v tom smyslu, že zvuky mohou tvořit ochrannou známku za podmínky, že mohou být mimoto předmětem grafického ztvárnění (viz obdobně rozsudek ze dne 27. listopadu 2003, Shield Mark, C-283/01, EU:C:2003:641, bod 37).

34 Je nesporné, že označení hudebních not na notové osnově, doprovázené klíčem, pomlkami a alteracemi, představuje „grafické ztvárnění“ ve smyslu článku 4 nařízení č. 207/2009.

35 I když takové ztvárnění není bezprostředně srozumitelné, nic to nemění na tom, že může být snadno srozumitelné, přičemž tak umožní příslušným orgánům a veřejnosti, zvláště hospodářským subjektům, aby přesně věděly, o jaké označení, jehož zápis jakožto ochranné známky je požadován, se jedná [viz obdobně rozsudek ze dne 27. listopadu 2003, Shield Mark, C-283/01, EU:C:2003:641, body 62 a 63; viz rovněž pravidlo 3 odst. 6 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), ve znění změn a doplňků].

36 Zadruhé je třeba připomenout, že podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost.

37 Rozlišovací způsobilost ochranné známky ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 znamená, že tato ochranná známka umožňuje identifikovat výrobek, pro který byl zápis požadován, jako pocházející od určitého podniku, a tedy odlišit tento výrobek od výrobků jiných podniků (rozsudky ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 34, a ze dne 7. října 2004, Mag Instrument v. OHIM, C-136/02 P, EU:C:2004:592, bod 29).

38 Podle ustálené judikatury jsou ochrannými známkami, na něž se vztahuje čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, ochranné známky, o nichž se má za to, že nejsou schopny plnit základní funkci ochranné známky, tedy identifikovat obchodní původ dotčeného výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní [rozsudky ze dne 16. září 2004, SAT.1 v. OHIM, C-329/02 P, EU:C:2004:532, bod 23; ze dne 15. září 2005, BioID v. OHIM, C-37/03 P, EU:C:2005:547, bod 60, a ze dne 8. května 2008, Eurohypo v. OHIM, C-304/06 P, EU:C:2008:261, bod 56; viz rovněž rozsudek ze dne 13. dubna 2011, Air France v. OHIM (Tvar kosodélníka), T-159/10, nezveřejněný, EU:T:2011:176, bod 13 a citovaná judikatura].

39 Rozlišovací způsobilost ochranné známky se musí posuzovat vzhledem k výrobkům nebo službám, pro které byl zápis požadován, a také vzhledem k jejich vnímání relevantní veřejností [viz rozsudky ze dne 12. února 2004, Henkel, C-218/01, EU:C:2004:88, bod 50 a citovaná judikatura, a ze dne 9. září 2010, OHIM v. Borco-Marken-Import Matthiesen, C-265/09 P, EU:C:2010:508, bod 32 a citovaná judikatura;

rozsudky ze dne 13. dubna 2011, Tvar kosodélníka, T-159/10, nezveřejněný, EU:T:2011:176, bod 14, a ze dne 28. dubna 2015, Volkswagen v. OHIM (EXTRA), T-216/14, nezveřejněný, EU:T:2015:230, bod 15].

40 I minimální rozlišovací způsobilost však stačí k tomu, aby se absolutní důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 neuplatnil [rozsudky ze dne 13. června 2007, IVG Immobilien v. OHIM (I), T-441/05, EU:T:2007:178, bod 42; ze dne 29. září 2009, The Smiley Company v. OHIM (Vyobrazení poloviny úsměvu emotivní ikony), T-139/08, EU:T:2009:364, bod 30, a ze dne 13. dubna 2011, Tvar kosodélníka, T-159/10, nezveřejněný, EU:T:2011:176, bod 15].

41 Kromě toho je třeba připomenout, že Soudní dvůr ve své judikatuře rozhodl, že ačkoliv jsou kritéria pro posouzení rozlišovací způsobilosti shodná pro různé kategorie ochranných známek, mohlo by se při uplatnění těchto kritérií ukázat, že vnímání relevantní veřejnosti není nezbytně stejné pro každou z těchto kategorií, a prokázání rozlišovací způsobilosti ochranných známek určitých kategorií se tedy může jevit jako obtížnější, než je tomu u ochranných známek jiných kategorií (viz usnesení ze dne 28. června 2004, Glaverbel OHIM, C-445/02 P, EU:C:2004:393, bod 23 a citovaná judikatura).

42 V tomto ohledu je třeba uvést, že ačkoli je veřejnost zvyklá vnímat slovní nebo obrazové ochranné známky jako označení identifikující obchodní původ výrobků nebo služeb, nezbytně to neplatí stejně i v případě, že je označení tvořeno pouze zvukovým prvkem.

43 Je však třeba mít za to, že pokud jde o některé výrobky nebo služby, nemusí být neobvyklé, že je spotřebitel identifikuje prostřednictvím zvukového prvku. V této souvislosti je zejména třeba usoudit, jak správně uvedl EUIPO na jednání, že v určitých hospodářských odvětvích, jako je odvětví televizního vysílání, nejenže není neobvyklé, ale je dokonce běžné, že spotřebitel je veden k identifikaci výrobku nebo služby spadající do uvedeného odvětví díky zvukovému prvku, jenž umožňuje jejich odlišení jako pocházející od určitého podniku.

44 Podobně je třeba konstatovat, že pokud jde o některé výrobky a služby související zejména s komunikačními nebo zábavními prostředky formou televizního nebo rozhlasového vysílání a telekomunikací a dále s nosiči informací, softwarem či obecně v oblasti médií, používají se takové zvukové prvky, jako jsou znělky nebo melodie, k tomu, aby umožnily sluchovou identifikaci dotčeného výrobku nebo služby jako pocházející od určitého podniku.

45 Každopádně je nezbytné, aby zvukové označení, jehož zápis je požadován, měl určitou rezonanci umožňující cílovému spotřebiteli jej vnímat a považovat jej za ochrannou známku, a nikoli pouze za prvek funkční povahy či za indikátor bez inherentních vlastností. Uvedený spotřebitel tak musí na zvukové označení nahlížet tak, že má identifikační schopnost v tom smyslu, že bude identifikovatelné jako ochranná známka.

46 Zvukové označení, které by nemělo uvedenou způsobilost znamenat více než jednoduchá všední kombinace not, které jej tvoří, by cílovému spotřebiteli neumožňovalo vnímat v jeho funkci identifikaci dotčených výrobků a služeb, jelikož by bylo omezeno na pouhý „zrcadlový efekt“ v tom smyslu, že by odkazovalo, jak správně uvedl na jednání EUIPO, pouze samo na sebe a na nic jiného. Nemohlo by tedy u cílového spotřebitele vzbudit jistou formu pozornosti, která by mu umožnila rozpoznat nezbytnou identifikační funkci uvedeného označení.

47 S přihlédnutím k těmto úvahám je třeba přezkoumat argumentaci žalobkyně, podle níž má přihlašovaná ochranná známka rozlišovací způsobilost.

48 V projednávané věci žalobkyně nezpochybňuje posouzení odvolacího senátu obsažené v bodě 17 napadeného rozhodnutí, podle něhož jsou dotčené výrobky a služby určeny jak široké veřejnosti, tak odborníkům, jejichž úroveň pozornosti se pohybuje od běžné po vysokou. Toto posouzení je třeba potvrdit.

49 Pokud jde o posouzení rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky, odvolací senát v bodě 21 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že přihlašovaná ochranná známka byla tvořena opakováním zvuku připomínajícího zvonění.

50 Tím, že žalobkyně ve své žalobě uvádí, že přihlašovaná ochranná známka může být popsána jako „zvuk, který připomíná zvonění telefonu“ či „specifické elektronické zvonění evokující sonar, jež se skládá ze dvou opakujících se not“, nezpochybňuje, jak správně zdůrazňuje EUIPO, výše uvedený popis přihlašované ochranné známky poskytnutý odvolacím senátem.

51 V tomto ohledu je třeba podotknout, že zvukové označení, které je charakteristické přílišnou jednoduchostí a omezuje se na pouhé opakování dvou totožných not, nemůže samo o sobě přenést sdělení, které si mohou spotřebitelé zapamatovat, takže spotřebitelé jej nebudou považovat za ochrannou známku, ledaže by získalo rozlišovací způsobilost užíváním [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. září 2007, Cain Cellars v. OHIM (Vyobrazení pětiúhelníku), T-304/05, nezveřejněný, EU:T:2007:271, bod 22].

52 Přihlašovaná ochranná známka tak bude relevantní veřejností vnímána jako pouhá funkce příslušných výrobků a služeb, a nikoli jako označení jejich obchodního původu. Jak též správně uvedl odvolací senát v bodě 24 napadeného rozhodnutí, přihlašovaná ochranná známka obecně projde bez povšimnutí a relevantní spotřebitel si ji nezapamatuje.

53 Přihlašovaná ochranná známka tedy představuje zvonění budíku nebo telefonu bez ohledu na to, v jakém kontextu se používá a na použité médium, a toto zvonění nevykazuje žádnou inherentní vlastnost, která by byla odlišná od opakování noty, jež ji tvoří a jež by umožnila rozlišit něco jiného, než toto zvonění budíku nebo telefonu.

54 Žalobkyně na jednání zopakovala, že neobvyklý charakter zvonění telefonu jako identifikátor původu služby propůjčuje přihlašované ochranné známce její rozlišovací způsobilost.

55 V tomto ohledu stačí uvést, že údajně neobvyklé použití zvonění telefonu jako označení původu výrobků nebo služeb nestačí k tomu, aby bylo označení považováno za způsobilé rozlišovat takový původ, jestliže jako v projednávané věci přílišná jednoduchost činí toto označení nezpůsobilým rozlišovat původ výrobků nebo služeb, neboť toto označení, jak správně uvedl EUIPO v odpovědi na otázku Tribunálu, je monotonální a může odkazovat pouze na sebe samo.

56 Žalobkyně ještě tvrdí, že jak vyplývá z notové osnovy s houslovým klíčem v tempu 147 čtvrťových not za minutu s opakováním dvou not gis, tedy první čtvrťové noty gis s akcentem (jedna doba), potom druhé noty gis (půlová nota) (tři doby), s ligaturou k celé notě (čtyři doby), odvolací senát se nemohl domnívat, že tyto nuance by cílovému spotřebiteli mohly uniknout. Bez ohledu na tento popis je však třeba konstatovat, že přihlašovaná ochranná známka, jak byla zvukově odvysílána Tribunálu na jednání, představuje opakování dvou totožných not, aniž by bylo možno sluchem postihnout jakékoli nuance.

57 Jak odvolací senát správně uvedl v bodě 20 napadeného rozhodnutí, ochranná známka tvořená zvuky připomínajícími zvonění nemůže plnit identifikační funkci, ledaže by obsahovala prvky takové povahy, aby ji individualizovaly od dalších zvukových ochranných známek, přičemž však podotkl, že není nezbytné, aby uvedená ochranná známka byla originální nebo fantazijní.

58 Ochranná známka, jejíž zápis je požadován, tedy musí umožnit její identifikaci cílovou veřejností jako označení původu dotčených výrobků nebo služeb, což je podmínka, kterou v projednávané věci přihlašovaná ochranná známka, kterou lze přirovnat k „běžnému“ zvonění, jímž je vybaven každý elektronický přístroj s odpočítáváním času nebo každý telefonní přístroj, nesplňuje, takže uvedená veřejnost nebude bez předchozí znalosti schopna identifikovat toto zvonění jako prvek označující výrobky a služby pocházející od žalobkyně.

59 Z toho vyplývá, ačkoli žalobkyně tvrdí opak, že přihlašovaná ochranná známka nemůže být přirovnána ke znělce, která je neobvyklá z toho důvodu, že obsahuje dvojí zvonění.

60 Kromě toho žalobkyně podotýká, že přihlašovaná ochranná známka je všeobecně známá v Brazílii i u brazilské komunity žijící v několika členských státech, jež uvedenou ochrannou známku identifikuje jako rozlišovací označení televizního kanálu Globo.

61 V tomto ohledu stačí uvést, že touto argumentací žalobkyně tvrdí, že přihlašovaná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost dlouhým užíváním, což je argumentace, která je sice relevantní v rámci čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009, přičemž průzkumovému referentovi byla tato otázka předložena (viz body 29 a 30 napadeného rozhodnutí a bod 8 výše), ale nikoli v rámci čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

62 Žalobkyně rovněž tvrdí, že přihlašovaná ochranná známka nepostrádá rozlišovací způsobilost, jelikož tato ochranná známka, jakož i další podobné zvukové ochranné známky, byly zapsány ve Francii i ve Spojených státech amerických.

63 V tomto ohledu stačí připomenout, že unijní režim ochranných známek je autonomním systémem, který se skládá ze souboru pravidel a sleduje cíle jemu vlastní, přičemž jeho použití je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému. Způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Evropské unie musí být tedy posuzována pouze na základě relevantní unijní právní úpravy [rozsudky ze dne 12. června 2007, MacLean-Fogg v. OHIM (LOKTHREAD), T-339/05, nezveřejněný, EU:T:2007:172, bod 57, a ze dne 10. května 2012, Amador López v. OHIM (AUTOCOACHING), T-325/11, nezveřejněný, EU:T:2012:230, bod 45].

64 Pokud jde dále o posouzení neexistence rozlišovací způsobilosti ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám, odvolací senát dospěl v bodě 26 napadeného rozhodnutí k závěru, že tentýž důvod pro zamítnutí, a sice skutečnost, že přihlašovaná ochranná známka nemohla být vnímána jako označení obchodního původu, se uplatní na všechny uvedené výrobky či služby, jelikož všednost označení zůstala stejná, ať byla ochranná známka spojena s výrobky nebo službami, které by si bylo možno spojit se zvoněním telefonu nebo budíku, či nikoli.

65 Odvolací senát v bodě 27 napadeného rozhodnutí dodal:

„Kromě toho senát dodává, pokud jde o výrobky ze třídy 16, které jsou ze své povahy tiché (snad s výjimkou zvukových blahopřání), jakož i o následující služby ze třídy 41 ‚Vzdělávání; odborné vzdělávání; sportovní a kulturní aktivity‘, že se zdá obtížně představitelné užívání zkoumané ochranné známky ve vztahu k těmto výrobkům či službám. Jak by si totiž bylo možno spojit zvukovou ochrannou známku např. s prodejem papíru? Dále na základě své praktické zkušenosti dochází senát k závěru, že každopádně ve vztahu k výrobkům třídy 16 spotřebitel není zvyklý rozlišovat původ těchto výrobků na základě zvuku nebo melodie. Totéž platí pro činnosti odborného vzdělávání a vzdělávání ze třídy 41.“

66 V tomto ohledu, jak vyplývá i z bodu 52 výše, bude přihlašovaná ochranná známka relevantní veřejností vnímána pouze jako pouhá funkce příslušných výrobků a služeb, a nikoli jako označení jejich obchodního původu.

67 Je tak třeba konstatovat, že ačkoli výrobky spadající do třídy 9 nejsou v bodě 27 napadeného rozhodnutí výslovně uvedeny, vztahuje se na ně zjištění provedené odvolacím senátem v bodě 25 napadeného rozhodnutí, podle něhož přihlašovaná ochranná známka nebude vnímána jako označení původu výrobků. Jak totiž správně zdůraznil EUIPO, přihlašovaná ochranná známka bude chápána jako označení pouhého zapnutí nosičů údajů nebo softwaru či aplikace pro elektronické přístroje.

68 Pokud jde o služby televizního vysílání spadající do třídy 38, jakož i všechny služby, které mohou být poskytovány ve formě televizního pořadu a spadají do třídy 41, zvuková ochranná známka bude z důvodu své všednosti cílovou veřejností vnímána spíše jako označení začátku či konce televizního pořadu.

69 Z toho plyne, že odvolací senát se nedopustil nesprávného posouzení, pokud jde o přezkum rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám.

70 Žalobkyně konečně tvrdí, že EUIPO provedl zápis podobných zvukových ochranných známek, a sice zvuku zvonu nebo xylofonu, takže nestačí zamítnout zápis v projednávané věci na základě údajného nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky z důvodu, že je příliš jednoduchá.

71 V tomto ohledu je na straně jedné třeba připomenout, že podle ustálené judikatury rozhodnutí týkající se zápisu označení jako ochranné známky Evropské unie, která odvolací senáty přijímají na základě nařízení č. 207/2009, náležejí do přesně stanovené pravomoci, a nikoli do diskreční pravomoci. Způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Evropské unie musí být tedy posuzována výlučně na základě tohoto nařízení tak, jak je vykládáno unijním soudem, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů [rozsudky ze dne 15. září 2005, BioID v. OHIM, C-37/03 P, EU:C:2005:547, bod 47, a ze dne 27. února 2015, Universal Utility International v. OHIM (Greenworld), T-106/14, nezveřejněný, EU:T:2015:123, bod 36].

72 Na straně druhé je vskutku třeba mít za to, že EUIPO musí v rámci průzkumu přihlášky ochranné známky Evropské unie zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu či nikoli (rozsudky ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 74, a ze dne 28. dubna 2015, EXTRA, T-216/14, nezveřejněný, EU:T:2015:230, bod 30).

73 Nicméně zásady rovného zacházení a řádné správy musí být v souladu s dodržováním legality. V důsledku toho osoba, která žádá o zápis označení jako ochranné známky, nemůže ve svůj prospěch uplatňovat případnou protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby, aby dosáhla totožného rozhodnutí (rozsudky ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 75 a 76, a ze dne 28. dubna 2015, EXTRA, T-216/14, nezveřejněný, EU:T:2015:230, bod 31).

74 Ostatně právě z důvodů právní jistoty a řádné správy musí být průzkum každé přihlášky k zápisu striktní a úplný, aby se předešlo tomu, že ochranné známky budou zapsány neoprávněně. Takový průzkum musí být proveden v každém konkrétním případě. Zápis označení jako ochranné známky totiž závisí na specifických kritériích použitelných v rámci skutkových okolností projednávaného případu, sloužících k ověření, zda dotčené označení nespadá pod některý důvod pro zamítnutí (rozsudky ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 77, a ze dne 28. dubna 2015, EXTRA, T-216/14, nezveřejněný, EU:T:2015:230, bod 32).

75 V projednávané věci z napadeného rozhodnutí plyne, že odvolací senát provedl úplný a konkrétní přezkum přihlašované ochranné známky před zamítnutím jejího zápisu. Kromě toho z přezkumu výtek vznesených žalobkyní vyplývá, že tento přezkum vedl odvolací senát k tomu, že správně rozhodl o existenci absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, aby zabránil zápisu přihlašované ochranné známky. Jelikož přezkum přihlašované ochranné známky s ohledem na toto ustanovení sám o sobě nemohl vést k odlišnému výsledku, tvrzení žalobkyně týkající se zápisu jiných zvukových ochranných známek nemohou uspět. Žalobkyně se tak nemůže užitečně dovolávat dřívějších rozhodnutí EUIPO s cílem vyvrátit závěr, podle něhož je zápis přihlašované ochranné známky neslučitelný s nařízením č. 207/2009.

76 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že druhý žalobní důvod, jakož i žalobu v plném rozsahu, je třeba zamítnout.

K nákladům řízení

77 Je třeba připomenout, že podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EUIPO požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Globo Comunicação e Participações S/A se ukládá náhrada nákladů řízení.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. září 2016.

Podpisy.